

PODBURZENIE (1) *sb n*

G sg podburz(e)nią.

Sł stp, Cn brak, Linde XVIII w. s.v. podburzyć.

Skłonienie do wystąpienia przeciw komuś, podjudzenie [czyje]: Luter potym odpisał im [*doktorom*] ná to/ y dowodząc Piłmem iż to złe rozumyeli/ á przeciw prawdzye czynią/ vczynili to spodbieżenia [*errata zmienia: spodburzenia*] Kárdynała Adryana. *BielKron* 195v.

Synonimy: natchnienie, poduszczenie, podżoga, poruszenie, przyłudzenie, przywod.

Cf **PODBURZYĆ**

AW